

متن پرسش

سلام و اردت: باسمه تعالی؛ علیکم السلام: شوهرتان اشتباه می‌کند و اگر با همسر خود درست برخورد نکند و از لذائذ خدادادی بهره نبرد شوق عبادت نیز در او کم می‌شود. لطفا این مطلب خود را بیشتر توضیح دهید؟ منظورتان از لذت خدادی چیست؟ منظورتان لذت دنیایی حلال است؟

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: در کتاب «زن؛ آن‌گونه که باید باشد» از حضرت صادق (علیه السلام) در این رابطه داریم که: «إِنَّ فِي حِكْمَةِ آلِ دَاوُدَ بِنْتِي لِلْمُسْلِمِ الْعَاقِلِ أَنْ لَا يُرَى طَاعِنًا إِلَّا فِي ثَلَاثٍ: مَرَمَّةٍ لِمَعَاشٍ، أَوْ تَرْتُودٍ لِمَعَادٍ، أَوْ لَذَّةٍ فِي غَيْرِ ذَاتِ مُحَرَّمٍ، وَ بِنْتِي لِلْمُسْلِمِ الْعَاقِلِ أَنْ يَكُونَ لَهُ سَاعَةٌ يُقْضِي بِهَا إِلَى عَمَلِهِ فِيمَا بَيْنَهُ وَ بَيْنَ اللَّهِ عَزَّ وَ جَلَّ وَ سَاعَةٌ يُلَاقِي إِخْوَانَهُ الَّذِينَ يُقَاوِضُهُمْ وَ يُقَاوِضُونَهُ فِي أَمْرِ آخِرَتِهِ، وَ سَاعَةٌ يُخَلِّي بَيْنَ نَفْسِهِ وَ لَذَائِهَا فِي غَيْرِ مُحَرَّمٍ، فَإِنَّهَا عَوْنٌ عَلَى تِلْكَ السَّاعَتَيْنِ» [1] در حکمت آل داود چنین است که شایسته است مسلمان عاقل زمانی از روز خود را برای کارهایی که بین او و خداوند انجام می‌گیرد، اختصاص دهد و زمانی دیگر برادران ایمانی خود را که با همدیگر در امر آخرت مشارکت دارند، ملاقات کند و زمانی نفس خود را با لذائذی که گناه نباشد آزاد بگذارد. زیرا این زمان، آدمی را در انجام وظائف دو امر دیگرش کمک می‌کند. ملاحظه می‌فرمایید که حضرت می‌فرماید از طریق لذت با همسر حلال خود کمک بگیر برای ارتباط با خدا و آبادانی آخرت؛ «فَإِنَّهَا عَوْنٌ عَلَى تِلْكَ السَّاعَتَيْنِ» و معنی انتقالی که عرض کردم به همین معنی است، و لذا نه باید از آن لذت فاصله گرفت، و نه باید در آن متوقف شد. لذات حرام بر عکس لذات شرعی که دارای باطن قدسی و عمق معنوی است، بی باطن و بی ریشه می‌باشند و به همین جهت عمق جان مرتکبین را ارضاء نمی‌کنند و لذا آنها گرفتار کثرت لذات دنیایی می‌شوند. موفق باشید